

TECHNOLOGICAL ERA

Kolla Jagruthi

Scientific supervisor – lecturer Pavlenko Natella

Department of Social Studies

Zaporizhzhia State Medical University

Today's digital technological era has changed the way of our perception of the world, ourselves and our place in the world. These changes occur in all areas of human activities including medicine and like there are some positive aspects, negative aspects also take equal part, on which we intend to analyze in our thesis.

Considering this the aim of the theses is to reflect the importance of philosophical aspects in medicine in the era of highly developed technologies and to reveal some contentious issues of technology-oriented medicine.

In the contemporary technical-oriented medicine it is extremely difficult to distinguish between doctors and computer operators. We share the view of the prominent medical educator William Osler who in the early 20th century correctly pointed out that medical practice is disadvantaged by "the lack of historical insight, the rift between science and humanity, alienation of technology advancement and humanitarianism". Overreliance on clinical tests ignoring clinical experience and clinical history, hinder the development and innovation of modern medicine.

For better revealing of contentious issues of technology-oriented medicine it is worth to mention a famous study by Harvard University staff in 1983 showed that 10% of deaths could be prevented if doctors used their eyes and mind instead of blindly believing in the readings of instruments. It is hard to argue with the following thesis: "the problem of medical malpractice has gone from ethical to technical." That in general reflects the problem of contemporary society.

Summing up, it is safe to say that modern medicine is rapidly declining in applying philosophical aspects in human treatment. So, it is important to consider the golden means in everything especially if it is about human life.

СТИГМАТИЗАЦІЯ ПСИХІЧНО ХВОРИХ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКІ ТА ДЕОНТОЛОГІЧНІ КОНТЕКСТИ ПРОБЛЕМИ

Алексюк Д.В.

Науковий керівник: к.філос.н., доц. Спиця Н.В.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медичний університет

Вираз "психічно хворий" у кожного з нас викликає певні уявлення та асоціації. Дізнавшись, що у людини є психіатричний діагноз, ми мимоволі починаємо знаходити в ній риси, які, як нам здається, властиві всім психічно хворим, вони формують певну стигму в психіатрії. Слово «стигма» (stigma) з часів середньовіччя стало використовуватися як «мітка», «клеймо ганьби», а в медицині – як ознака хвороби. Про психіатричну стигму говорять в тих випадках, коли хочуть підкреслити наслідки неадекватних уявлень і упереджень в суспільній свідомості. Вона виражається у різноманітних формах дискримінаційних відносин суспільства до самих хворих, членів їх сімей, а також до психіатричної служби в цілому. Стигма психічних розладів залишається найбільш стійкою перешкодою на шляху до поліпшення якості життя цих людей. Значну роль в її поширенні та закріпленні відіграють засоби масової інформації, що створюють яскраві, часом лякаючі картини психіатричних буднів. Публікації, що відображають гуманізм медиків, поодинокі.

Що стосується стигматизації образу психічно хворого то найчастіше зустрічається персонаж, гідний трилера – вбивця, маніяк і збоченець. Створюється враження, що такий хворий представляє постійну загрозу в повсякденному житті. З іншого боку персонажем кримінальних статей про зловживання психіатрів або родичів психічно хворого постає хворий – жертва. Він викликає жалість своєю підкресленою безпорадністю. Суспільство також переважно негативно ставиться і до способів лікування, що застосовуються в психіатрії, зокрема, до психотропних препаратів, про які існує спотворене уявлення.